

מדרשת אביה

"תורת ה' תמימה משיבת נפש" (תהלים)

כל יום ראשון חיכיתי שהשעה שש ורבע תגיע, חיכיתי למדרשת אביה. מדרשת אביה הייתה הזדמנות מדהימה בשבילי לעצור הכל, אפילו באמצע לימוד למבחן גדול, ופשוט לבוא להתחבר, לשמוע וללמוד תורה, לקבל כוח, שמחה ואור, להתחדש, וממש להשיב את הנפש... זה כי מיוחד ועוצמתי ללמוד תורה עם חבורה מתוקה של בנות, נשמות שפשוט באמת רוצות להתחבר לה' יתברך שנמצא בתוך נשמתם. מדרשת אביה זהו זמן של נחת, בלי דאגות ולחצים, זמן שכולו לשם שמים. פשוט ללמוד בכיף, באהבה. ללמוד עם אנשים טובים וצדיקים שבאים ללמד ולעזור לנו להתחבר עוד ועוד. השנה מדרשת אביה הייתה עוד יותר מיוחדת מכל שנה - קבוצת הלימוד עם השיטות והאווירה, איזה עוצמה שכל הלימוד הוא שלנו בלי משהו מבחוץ, פשוט אנחנו. זה רק מראה כמה התורה שייכת לכל יהודי פשוט וכמה כל יהודי מחובר לתורה, והוא רק צריך לגלות את זה... והאווירה - אי איו אווירה, פשוט מרגישים מתקוות ותמימות באוויר... כמה מה, כמה פשוט... תודה על הזכות המיוחדת הזאת, של עצירה פעם בשבוע בקביעות, של לשבת בנחת עם נשמות טובות, ללמוד ולהתחבר, ופשוט להיות. פשוט לעשות את התורה. בתמימות, והתורה התמימה הזאת - היא באמת משיבת את הנפש... צדיקה, ה' נמצא בתוכך, התורה היא חלק ממך ואת חלק ממנה. החיבור לתורה מחבר אותך לעצמך, לה' ומתוך כך לחיים, מתוך מבט יהודי אמיתי... התורה מאירה את חיך! וכמו ששרים "התורה כוללת כל הטובות שבעולם", זה לא אמת. זה לא סתם עוד שורה משיב, זה כי כ"כ אמיתי... אחוה, זה בשבילך... תנסי ובעזרת ה' יתברך תטעמי את מתוקות ועריבות התורה. "טעמו וראו כי טוב ה'" שמיניסטי

שק בן דור, "שבת בנות מנשה"

יום ירושלים

יום שחורר ירושלים זה לא חגיגת רגילות כמו כל עיר בארץ. אלא זאת עיר הבירה שלנו, עיר שאבותינו יכלו רק לחלום עליה. ואנחנו ביום הזה צועדים עם דגלי ישראל כל העם בידד הולך לכיוון הכותל. יצאנו בשתי אוטובוסים מהאולפנה בנות מכיתה ז' י"ב והצלחנו כמעט לאורך כל הדרך ללכת יחד בנש מאחד עם שלט ענק שעל גבו כתוב מי אנחנו, במסרלים, בשירים וריקודים ועוצמה גדולה. והתחברנו לאילפי החוגגים וקצת חיוני מקדושת ירושלים. הודיה יצחקי, י"ב

מסע פסיעות בחול:

מסע פסיעות בחול בשבילי היה להיחשף למלא סגנונות של אנשים. אם זה לראות את האישה האלופה אפרת כהן שלימדה אותי מה זה כוח רצון ועוצמה, היא לא וויתרה לעצמה ובמיוחד לא וויתרה על עצמה היא דחפה את עצמה גבוה בזכות השאיפות ובזכות החלומות!!! בחמשוש הזה לכן תודה חברות מדהימות שלנו מכל השכבות האחרונות תודה רבה על כל העזרה, תמיכה, הבנה וכל דבר שתרו לנו חושן קופולוביץ, י"א

הפייל השנתי

סוף שנה

4

שבתות אולפנה:

השבתות באולפננו שלנו הן משהו מיוחד... אני אישית הכי אוהבת את השירים של סעודת שבת. כולן נעמדות על הכיסאות ושרות בקול קולות ובשמחה אדירה שירי שבת מכל הלב. לפעמים אפשר לשמוע את השירה אפילו עד מחוץ לאולפננו (למרות שזה יוצר קצת בעיות... בכל זאת גם לאולפננו יש שכנים...). אחרי הסעודה הראשונה והתפילה, כשכולנו כבר מלאות ועייפות, מתכנסים לעונג שבת בידד, כל האולפנאיות בבית המדרש. הרגעים האלו, כשכולנו יושבות בידד ושרות שירי שבת שקטים ועוצמתיים, מעבירים בי צמרמורת. אחרי השירים, כשכולנו כבר באמת באמת עייפות ומותשות (אך נמוך מרוצות) מתפזרים לפינות. ואם לרגע חשבתי שאני הולכת לשון, מיד מעמידים אותי על טעותי. חברותי מפצרות בי בתחנונים לשחק איתן רק עוד משחק אחד קטן ובסוף אני מוצאת את עצמי משחקת סולמות וחבלים עד 3 לפני בוקר... בבוקר, אחרי התפילה והקידוש השמחים, מתכנסים שוב בבית המדרש, והפעם לפעילות מיוחדת - הסימפוזיון. השיטות מעלות מנש חשוב ועכשווי וכולן דנות עליו בידד, למען להכחיס ולקבל את הסעודה השנייה מתחילים רק ב 13:00 במקרה הטוב (ככה זה באולפננו שלנו) ושוב שמחה אדירה של הבנות וכיף גדול. הסעודה השלישית, שמיניסטי את השבת, היא המיוחדת ביותר, לאחר כשכולנו מסיימות לאכול, האורות כבים וכולן שרות שירי נשמה מעמקי לבן, מילות את השבת האהבה עליהן ופתוחות בשמחה שבוע חדש.

תובל

שאלת סקר: אולפנת אירון הגשתי בה...

אחיה מולדובן (ט'): זה משפחה מושלמת, שמחה אמיתית!! הדר בן שושן (י"ב): מקום שמרוב שהוא משמעותי שמגבש, עוזר

גליה אינדינג, מורה לחינוך גופני ואנגלית: מקום עם נשמה יוסי כהן, ראש המשלחת לפולין: מלא מלא 'קאפיות' שיר אביטן (ח): משפחה, חוויות לימודים ופעילויות צופיה ויטנברג (ח): משהו ממש משמעותי שמגבש, עוזר לבנות, מקום טוב לורה וולטרס, מורה לאנגלית: בית חם. חוץ מימי ראשון בחורף בחדר המורים

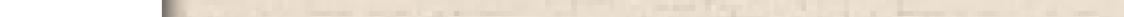
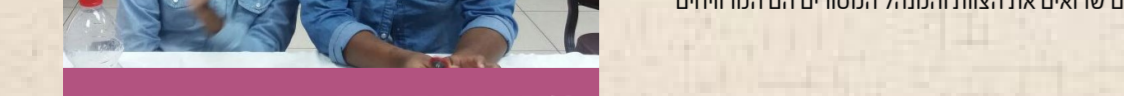
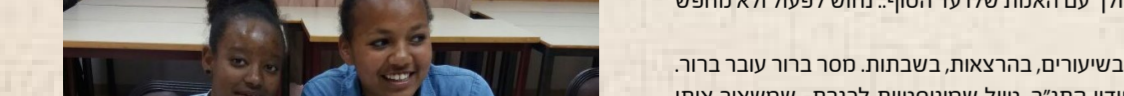
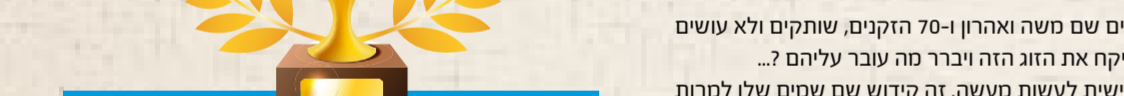
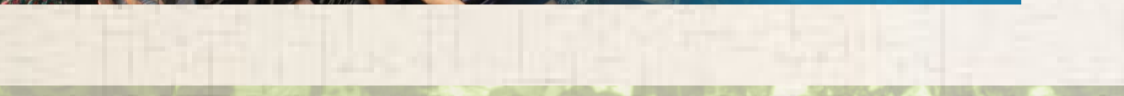
יסכה רגב, מחנכת ובוגרת האולפנה: בית לכל החיים עידית ידיד, עו"סית: משפחה שכזאת. חושבים חינוך אמונה גרוס (י"א): מקום בטוח שמרגישה בו בטוח עם אווירה מדהימה תהילה דיאמנט (י"א): תליון טליה נאורי (ט'): בית שני. המקום הכי שווה! גילה וינר, מחנכת: שמור ערבי שרוצה את נעמי כהן ואומר "נכון זאת שידעה הכי טוב מכל העולם, וואלה היא בטח יודעת את כל הלימודים" מור בריאר, רכזת חברתית: חיבוקים ונשיקות מהכניסה בשער האולפנה ועד היציאה חזרה הודיה קנפו, מנהלת פנימית: ארץ הפלאות ים פרטובי (י"ב): המשענת הכי בטוחה שלעולם לא תשבר!

בת שבע קאפה: אולפנת מירון זה בית לכל דבר. אולפנת מירון בשבילי זה המקום בו ילדתי וגידלתי את ילדי, בפתיחות, בשמחה. החצר הגדולה הייתה מפגש תמידי של ילדי עם בנות האולפנה. מקום חם ומגן על ילדינו. האולפנה בשבילי זה מפגש עם המשפחות על הטרוטות בעיקר סעודה שלישית עם כל השכנים בנייני הצוות. האולפנה בשבילי זה אין סוף של ארוחות שבת ארוכות ורעשניות. האולפנה בשבילי זה יעוצב בנות ישראל, ולראות בהתפתחותן של בעלי - אישי היקר הרב קאפה. נכדים של הרב קאפה, דב מלאכי: איפה שסבא נמצא. אלהי: נאווה לסבא שלי ואוכל טעים מבשר, בן של הרב קאפה: זה לעמוד על כיסא בשבת ולהגיד דבר תורה בפני כל האולפנה, ובסוף ישירו אשת אשת חיל מי ימצא... עדו (י'): מקום שאני יכולה להיות מי שאני, לפתח את עצמי בכל תחום שאני רוצה או צריכה. לעשות כיף עם החברות, מקום שאנה מרגיש בבית! האולפנה בשבילי זה האהבה!

עלון אולפנת בני עקיבא מירון קיץ תשע"ז

ת.ד. 259 שומרון קרני שומרון www.ybahashomron.co.il טל' 09-7929966 פקס 09-7941190 דוא"ל ysmazkir@gmail.com חפשו אותנו בפייסבוק

דברי תודה

נציגת ההורים - מסיבת סיום כיתה י"ב/אורית שפיץ

אני אוהבת לקרא בתורה וללמוד את סיפוריה תוך חיפוש סוגיות חינוכיות... אנו הטווח בין פרשת "בלק" לבין פרשת "פנחס" המעשה המתואר בסוף פרשת "בלק" בין איש ישראל לאישה המדינית- מעמיד את פנחס בדילמה. מצד אחד - עומדים שם משה ואהרן ו-70 הזקנים, שותקים ולא עושים דבר. טבעי שגם הוא ינהג כמותם. ואולי זה הוסן להשתמש בכל הכלים שלמדנו בחינוך - הכלה, הקשבה, שיתוף. אולי ייוקח את הזוג הזה ויכרר מה עובר עליהם?... אולם על פנחס נאמר: "קנא לאלוקיו". אומרים פרשנים - ראה לנגד עיניו את האלוקים שהוא שלו. הבין שזו חובתו האישית לעשות מעשה. זה קידוש שם שמים שלו למרות שנדולים ממנו עומדים מוצדק. והתגובה למעשה הייתה מיידית - "ותפס המגפה". אנו מבינים שהקביה ראה בעין טובה את המעשה היקוצני והנחרץ של פנחס. נשאלת השאלה - מה מלמדת סמיכות הפרשיות של "בלק" ו"פנחס"? והתשובה היא - השוני בין המנהיגים. בלק מלך מואב פוחד מישראל ושולח שליחים לקרא לבלעם לקלל את ישראל. הוא נשאר בארמון ודואג שאחרי יעשו את מלאכתו. פנחס הוא איש מלחמה אמיתי. במקום שאין אנשים היה איש - אומר ועושה, מדבר ומקיים. כעת נחבר את שני הרעיונות לענייני היום והמסיבה שלנו. לו הייתי צריכה להגדיר במילה אחת את מהותו של הצוות באולפנה הייתי בוחרת במסירות. יש כאן צוות מסור באופן בלתי רגיל, שחשבה לו המציאות הלימודית וההצלחה האישית של כל בנת ובת. מורה לתנ"ך שמזמינה את הבנות לביתה ללמוד עוד קצת לקראת הגברות. מורה לאנגלית שיושב "שבעה" בחו"ל ושולח מסמך חומרים לתלמידותיו. מורות לאנגלית, חשבונו ולשון - שנותנות עוד בחוץ ועוד אנסין ועוד מתכונות - העיקר להוסיף בנקודת לבנות. את כל הבחנים הללו צריך לבדוק... זו עבודה רבה ולא מונבת מאליה. הפעילות החברתית בראשותה של מור. איזה עושר לבנות שבתות מושקעות עם מדריכים ממדרשות שונות. שיתוף עמוק, ערכים, הכנה לחיים, דינאים לתוך הלילה, התמודדות מול דילמות, מרצים מהשרה הראשונה. ארגון שזכה עולה כסף רב ודורש עבודה מאומצת. באולפנה לא רוצים להפסיד שבת. וכמוצאיים שבת שתיים אחרי זמן היציאה הנקוב - שומעים שהיא אדיר... ובראש כל המפעל הזה ניצב פנחס, כלומר הרב קאפה. אדם שרוצה את אלוהים. מקשיב לקול הפנימי של עצמו. יודע מהי דרכו החינוכית, מהם היעדים - ולא מתפשר למולם. הולך עם האמת שלו עד הסוף. נחוש לפעול ולא מחפש שאחרים יעשו המלאכה במקומו. מסור עד כדי ביטול עצמי. אומר ועושה, מדבר ומקיים. קוד הלבוש ברור, כאן נותרו החצאיות הארוכות האחרונות בארץ... קוד ההתנהגות, נוכחות בשיעורים, בהרצאות, בשבתות. מסר ברור עובר ברור. ראה כל בת. נוגע בנפש, בצרכים, בשאלות, לעיתים בקשיים. תמיד נוכח. בטוילים בא לבקר. חזרו הבנות מפולין, חידון התנ"ך, טיול שמיניסטי לנחלת - משמאר אותו לחכות על האוטובוס, ההכנה - ששוב הוא מחכה בחוץ במשך שתיים כדי לבוא בסוף ולברך את הרבנית... ולכן - "ותעצר המגפה" להבדיל ותעלה האולפנה ותפוצר לאחת מהאולפנות המובילות היום בארץ. כשסומרים ומשקיעים הקביה שולח ברכות. בעיני מוסד חינוכי הוא כמו פירסודיה: כשבראש עומד מנהל מסור הוא יצליח להוביל צוות מסור שהולך אחרי. התלמידים שרואים את הצוות והמנהל המסורים הם המרוויחים העיקריים. נאחל לכל הצוות עוד שנים רבות של עשייה, בריאות, עם כוחות נפש וגוף, שתזכו להעמיד עוד תלמידות הרבה.

ולבנות היקרות-

אתן עוזבות אולפנה-חממה שעטפה אתכן באהבה רבה ובחום אנושי רב. קבלתן כאן ארגו כלים עצום. זכורנה לפתוח אותן, לפשפש בן, להיזכר, להיעזר, ואם צריך או קשה או סתם מתגעגעות- זכורנה שכולם כאן בשבילכן בכל עד וכל שעה. יהי רצון שברוב מנה אצל כולן בברכה השגורה בפי רבנו- חתן צדיק במסרה.

